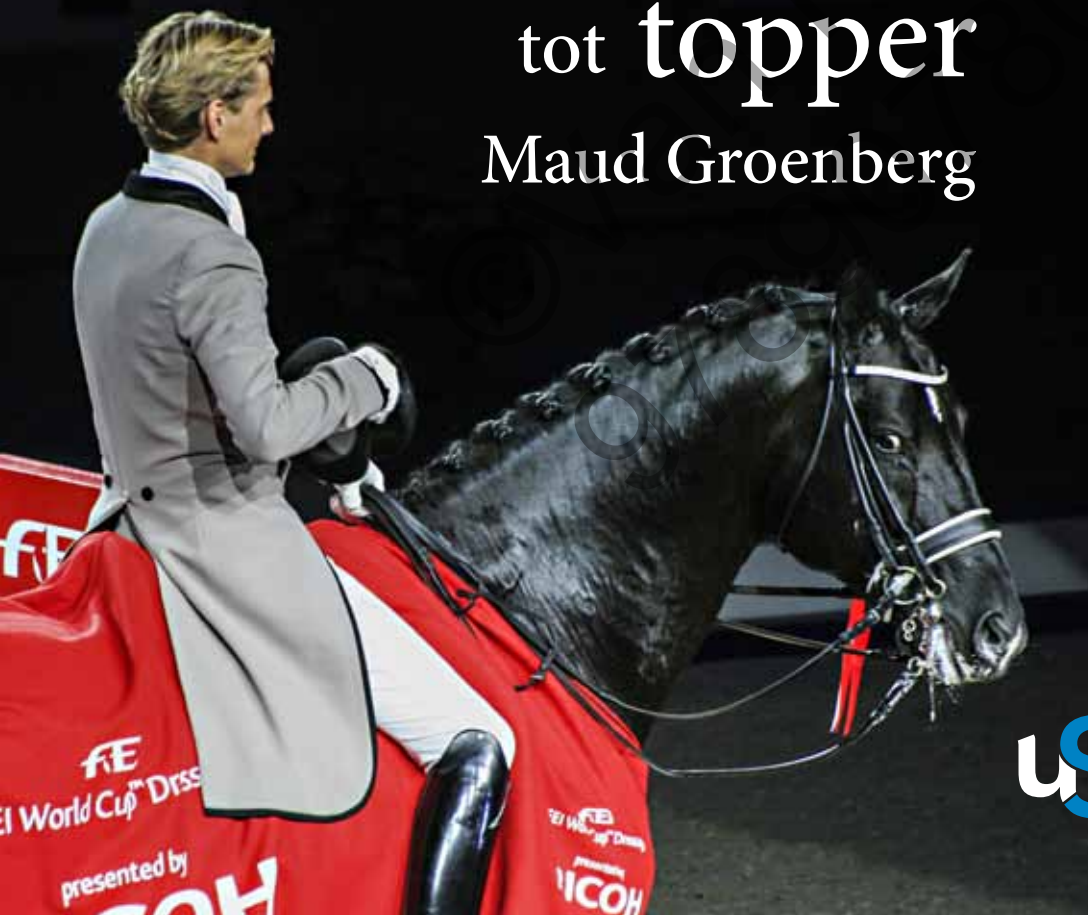

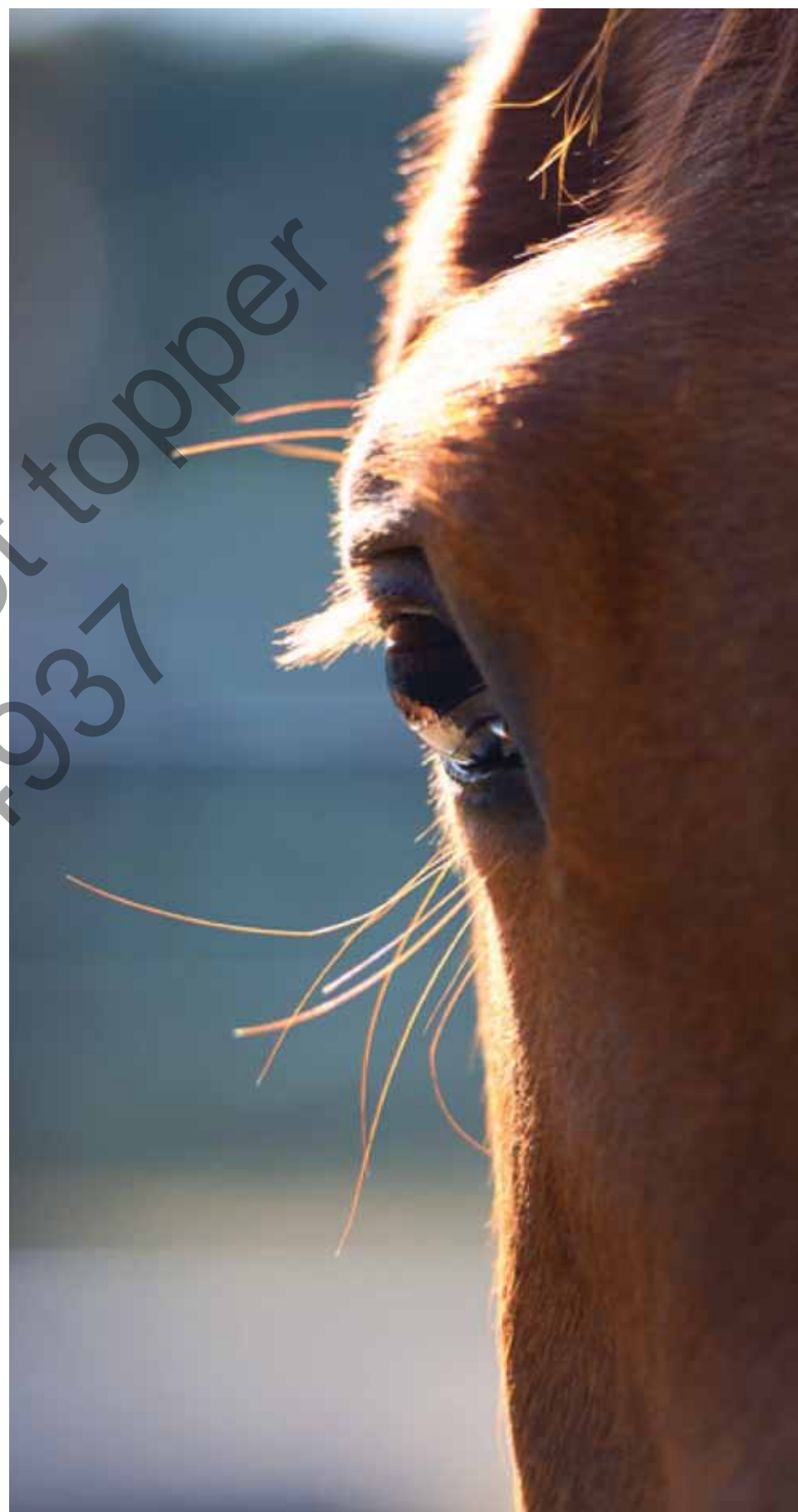
Van fokker
tot topper
Maud Groenberg

Doonja	9
Gertjan van Olst <i>Rustige man en harde werker</i>	13
Joop van Uytert <i>Professional met passie</i>	21
Emmy de Jeu <i>Succesvol fokker en desperate horsewife</i>	31
Wendy Plomp <i>The next generation</i>	39
Siem Korver <i>De bescheiden voorzitter</i>	45
Dirk Reijne <i>Nuchtere Noord-Hollander, paardenman in hart en nieren</i>	49
Matty Marissink <i>Een handelaar met een paardenhart</i>	59
Jan Greve <i>Paardenarts, fokker en hengstenhouder. Een stugge man met pretogen.</i>	69
Rob Ehrens <i>De ervaren bondscoach</i>	77

Kirsten Brouwer <i>Vrolijke meid met lef en ambitie</i>	87
Ijsbrand Chardon <i>Flamboyante menner en slimme ondernemer</i>	97
Edward Gal en Hans Peter Minderhoud <i>Het gouden duo uit Oosterbeek</i>	113
Willem Greve <i>Selfmade springtalent</i>	129
Gerco Schröder <i>Het bescheiden toptalent uit Tubbergen</i>	143
De familie van Silfhout <i>Samen werken aan succes</i>	153
Wim Ernes <i>In memoriam</i>	166
Het KWPN	169
Lysanne Eijlander <i>Le-Fotografie</i>	173
Tot slot	174
Mede mogelijk gemaakt door	176

zoals Ferdeaux, Eyecatche, Impression en For Gribaldi.

Die ene goeie...

Joop begint elk jaar in augustus met 20 à 25 jonge hengsten. Je ziet al heel snel welke

hengsten heel goed zijn. En als er niet eentje bij zit dan is dat behoorlijk deprimerend. Ik ben een gelukkig mens als ik een compleet paard heb. Uit een sterke stam, met veel talent waar ook foktechnisch alles aan klopt.

Uiteindelijk houd je misschien een of twee goede hengsten over. De rest wordt verkocht en daar hoop je quite mee te spelen. Je hoopt natuurlijk dat er één hele goede tussen zit, dan ben je gewoon spekkoper.

Het gaat bij een goed paard natuurlijk niet alleen om exterieur en beweging, maar zeker ook om karakter en bewerkbaarheid. *Het is lastig om dat de klanten duidelijk te maken. Ze willen allemaal die geweldige bewegers en niet die gewonere die ze uiteindelijk veel verder kunnen brengen. Die paarden komen pas tot hun recht in de Lichte Tour. Dan zegt iedereen 'Jeetje, wat een paard'. Dat is voor ons als fokkers een probleem. Als ik een 'gewoon' veulen heb, waarvan ik weet dat het door zijn moeder en grootmoeder een geweldig karakter heeft, dan krijg ik er geen geld voor. Maar ik kan ze ook niet allemaal tien jaar houden om mijn gelijk te bewijzen.*

Tekort aan vier- en vijfjarigen?

Er lijkt in de markt een tekort te ontstaan aan goede vier- en vijfjarigen. Is het daarom niet de moeite waard om paarden langer te houden? *Het probleem is dat je daar ook ruiters voor moet hebben en dat is duur. Daar loop je toch op leeg. Dan kan ik wel af en toe een paard goed verkopen maar dat schiet toch niet op. Soms kies ik ervoor om dit soort paarden samen te doen met de ruiter. Zij doen de training en de stalling en als het paard verkocht wordt delen zij in de opbrengst.*

'Emmy de Jeu'

Het KWPN noemt altijd de fokkers van succesvolle paarden. Een van de marketingdingen die ik destijds goed gedaan heb is mijn naam veranderen in Emmy de Jeu in plaats van mw. E.J. de Jeu-Beukers. Verder gebruikt eigenlijk iedereen zijn initialen. Iedereen kent mij dus ook. Het bekt natuurlijk lekker. Het is inmiddels een soort begrip.

Emmy de fokker

Emmy benadrukt dat ze fokker is. *Ik ben in 2000/2001 de fokkerij in gerold en dat is wat ik tot op heden doe. Begonnen met een paar veulentjes en zo verder. Dit jaar (2016) verwacht ik er vijftien. Ik ben geen handelaar. Mijn fokkerij is ook privé. Ik ben eigenlijk een beetje in de handel gerold doordat ik een*

aantal paarden naar Australië heb verkocht. Ik heb ook de verkoop van Ooseven naar Australië bemiddeld. Dat geeft bekendheid. Mensen zijn tevreden en vragen me dan uit te kijken naar een volgend paard. Dat is een kwestie van vertrouwen. Zo is dat gaan groeien. Maar ik leef nog steeds van de verkoop van mijn eigen fokproducten.

Op dit moment heeft Emmy vooral fokmerries en paarden in de opfok en een aantal jonge paarden in de sport. *Mijn oudste paard in de sport is momenteel vijf. Ik heb de afgelopen jaren een aantal sportpaarden verkocht. Ik krijg dit jaar weer tien driejarigen en die kan je niet allemaal aanhouden. Het trainen van paarden is daarvoor gewoon te duur, je loopt erop leeg.*

Emmy heeft zo'n vijftien fokmerries, dit jaar (2016) zijn er acht zelfdragend en verwacht ze zeven veulens uit embryo's. Is ze zelf bij alle bevallingen? *Ik volg het via de app. Ik krijg een berichtje dat het begint en dan kijk ik op afstand mee via de camera. Zo heb ik in Australië, Brazilië en Nieuw-Zeeland veulens geboren zien worden. Dat is wel heel leuk.*

Fokken blijft mensenwerk. Je zou kunnen zeggen, ik heb hier vijftig merries met deze kenmerken. Die haal ik achter een bureau door de computer en dan weet ik welke hengsten ik erop moet zetten. Maar gelukkig werkt het zo niet.

De kosten van een veulen

Als alles meezit kost een veulen mij tot het vijf maanden is zo'n zesduizend euro. En dan denk ik dat ik krap reken. En als je dan een fijn veulen hebt, met een super karakter, die ook goed functioneel beweegt, dan komen er mensen met een budget van vierduizend euro. Ik zeg dan altijd dat ze nog maar even door moeten sparen.

Moderne foktechnieken

Emmy maakt sinds drie seizoenen gebruik

van embryo transplantatie (ET). *Ik ben daarmee begonnen met Sистер. Met zo'n merrie moet je embryo's spoelen. Het bijzondere is dat ze het hele jaar hengstig blijft. We zijn ook al in januari begonnen. In Australië, down-under, hebben ze graag een januari-veulen want dan is het daar al zomer.*

Dierenarts Esther de Melker, de vrouw van Minne Hovenga waar Emmy een deel van haar merries heeft, is druk bezig met ICSI. Zij is – ik denk mede geholpen door de successen met de embryo's van Sистер die ik deel op de sociale media – door heel Europa succesvol met ET. Nu is ze samen met dierenarts Karin Hendriks bezig met het ontwikkelen van ICSI. Daarvoor worden eitjes uit de eileiders van de merrie gehaald en opgestuurd naar Italië. Daar worden ze bevrucht en ingevroren en teruggestuurd naar Nederland. Ze gaat nu eerst met eigen merries oefenen, maar als de succes-rate hoger wordt dan gaan we dat doen.

Emmy legt uit dat het voordeel is dat je de bevruchte eitjes kunt ontdooien op het moment dat de draagmoeder helemaal klaar is voor de bevruchting. Bovendien kun je met een rietje sperma veel meer eitjes bevruchten.

Emmy de Jeu

Je moet stressbestendig zijn, je hebt soms met nare dingen te maken. Maar overall moet het gevoel zijn 'Wow, De Jeu!'

Het allermooiste paard

In elke fase van je leven vind je weer een ander paard mooi. Ook daarin ben ik denk ik een Tweeling, ik heb er teveel die voor mij op gelijke hoogte staan. Ik was erg onder de indruk van Rubinstein en Contango. Die

'rittigheid' en niet het grote spektakel, dat is voor mij wel belangrijk. Maar dan ook goed bewerkbaar. Deze hengsten zitten in al mijn lijnen en ik zie dat mijn paarden heel bewerkbaar zijn en ook fijne gebruikspaarden zijn voor mensen. Dat vind ik belangrijk.'

De desperate horsewives

Negatieve dingen achter je laten en vooruitkijken. Dat is Emmy's handelsmerk. Haar

naam is verbonden met de Desperate Horsewives. Dat is eigenlijk een grapje. Als ik ergens in het buitenland kom en het is er gezellig dan zeg ik 'We maken hier een afdeling van de Desperate Horsewives'. Het gaat om vrouwen in de fokkerij of de sport, die hun mannetje staan. En die vooral heel veel lol hebben!

het voorbeeld van dit paard. Daarna Oscar Drum en toen Olympic Sunrise.

Olympic Sunrise kwam uit Flaneur en een Selim moeder. Het was een hele ouderwetse merrie, maar dat vond ik leuk. In de rustperiode was ze dan niet geschoren en stond ze in de stal en dan liep iedereen er zo langs. Het was eigenlijk maar een heel gewoon, simpel merrietje. Met dat paard heb ik een dikke vijftientig Grand Prix gewonnen. Dat was eigenlijk een fenomeen. Die kon je tien keer hard rijden en de elfde keer zei je 'Ho' en dan stopte ze gewoon.

Een eigen bedrijf

In 1989 heb ik bij de familie Bemelmans in Vaesrade stallen gehuurd. Ik was 32 en toen ben ik voor mezelf begonnen. Dat heb ik rustig opgebouwd. Africhten, een beetje handel en ik heb altijd heel veel lesgegeven. Ondertussen reed ik nog steeds op concoursen. Ik kwam in die periode niet tot een eyecatcher van het niveau Koh-I-Noor, Oscar Drum of Olympic Sunrise. Toch had ik wel hele leuke paarden. En ik reed ook nog in de teams.

Celano

Aan het eind van mijn sportieve carrière, in 1997, heb ik nog een periode gehad waarin ik niet zelfstandig ben geweest. Dat zag ik als een opstapje om nog een laatste keer internationaal wat te kunnen doen. Dat was bij De Havikerwaard in de Steeg, bij de familie Van der Kamp. Daar heb ik een hele leuke tijd gehad, met de hengst Celano. Ik heb mijn eigen bedrijf in die tijd wel aangehouden.

Olympische Spelen

Ik heb drie keer aan de Olympische Spelen meegedaan. Ik heb de alternatieve meegereden in Rotterdam in 1980. Ik kon als enige springruiter niet aan de start komen in Los Angeles vanwege een blessure van Oscar Drum. En in 1988 in Seoul. In 1992 had ik Stolen Thunder, een Australische volbloed, die was net op het einde niet fit. Maar die zat wel nog in de race om mee te doen.

GLOCK

We hebben sinds januari 2012 een prachtige samenwerking met GLOCK. We delen onze liefde voor paarden, perfectie en succes.

Ambitie

Je moet ergens beginnen. HP licht het toe. Ik heb altijd het doel gehad om zo goed mogelijk te worden. Het was niet mijn bedoeling om tot ik oud was PAVO-cup en Hengstencompetities te blijven rijden, maar je moet wel ergens beginnen. En ik had op deze manier goede paarden. Er is er weleens een verdwenen, maar paarden als Tango en GLOCK's Johnson TN zijn als drie- of

vierjarige bij me gekomen en nooit meer weggegaan.'

HP ging in 2008 met Nadine naar de Spelen in Hong Kong. Is het een droom om te winnen in Rio? Ik zou liegen als ik zou zeggen dat ik geen Olympisch goud wil winnen, maar om nou te zeggen dat dat mijn droom is? Ik ben ook realistisch. Ik ga er natuurlijk niet als topfavoriet naartoe.

Ook Edward legt uit dat het stap voor stap is gegaan. Ik heb nooit het doel gehad om wereldkampioen of Olympisch kampioen te worden. Je hoort van mensen die dat al willen

als ze twaalf zijn, maar dat had ik helemaal niet. Ik wilde gewoon rijden, de paarden trainen. Het groeide gewoon. Maar ik had niet de gedachte toen ik Lichte Tour reed, dat ik Grand Prix wilde rijden. Ik wilde die stap dan wel maken, maar ik dacht altijd 'als het kan, dan kan het en als het niet kan dan kan het niet'. Je traint er natuurlijk hard voor.

De weg naar de top

Hoe kom je in het nationale team?

Edward: Je begint gewoon met wedstrijden rijden. En als dat goed gaat, dan start je een keer internationaal. Daar kun je je gewoon voor inschrijven en dan hopen dat je terecht

Naam: COGNAC		Geb.:
Eig.:		Tel.:
Voor morgen:	Voor middag:	Voor avond:
4, MB	1 M	4,5 B
<small>Werkplaats Productie 001 008 02000</small>		

vind dat daar niet echt regels voor zijn. Je moet kijken wat goed is. Er moet bij elk paard een plan achter zitten. En je moet het proberen te voelen, vind ik. Mijn paarden komen er zeker drie, vier keer per dag uit. Zomers staan ze ook op het land.

Een springpaard springt eigenlijk niet zo veel. Wat we wel veel doen is hele kleine oefeningetjes van twintig, dertig centimeter hoog. Galopsprong meer, galopsprong minder. De schakelingen moeten er goed op zitten. Wat je nodig hebt in het parcours op een hele simpele manier oefenen.

Er werken hier zo'n tien mensen. Ik heb in principe twee mensen aan mijn kant, die de hele dag bij mij zijn. Ik poets mijn eigen paarden niet vaak. Niet dat ik er te beroerd voor ben, maar ik moet rijden, dus dat is hun taak.

In de paarden en op stal is meestal rond halfzes alles klaar. We willen niet dat iedereen tot acht uur werkt. We voeren later nog wel hooi. Dat doet mijn vader, die loopt 's avonds laat nog door de stal. Soms loop ik zelf ook nog een rondje.

Prijzengeld

Als je tegenwoordig goed bent in de sport en je hebt een goed paard, dan kun je toch een aanzienlijk bedrag winnen. Als het een beetje loopt. Je kunt ook wel auto's winnen, maar eigenlijk is vooral het geld interessant. Naast de WK en de EK en de Olympische Spelen is er een circuit van Grand Prix, met grote sponsors.

Met de Global Tour is er in de Grand Prix toch honderdduizend euro voor de winnaar. En nog een heel groot bedrag aan het einde om te verdelen. Uiteindelijk zijn de kampioenschappen nog het meest puur voor de eer. De vergoeding is daar niet slecht, maar als je het vergelijkt met hoe alles verder omhoog is gegaan... Je hebt de Rolex Grand Slam. Daar is Rolex Longines de sponsor en daar gaat het toch om aanzienlijke bedragen.

Wereldranglijst

Die wedstrijden tellen mee voor de wereldranglijst. Die komt maandelijks uit. Ik sta nu denk ik vijftigste. Ik heb een half jaar nummer twee gestaan. Net niet nummer één gehaald. En dat wisselt af en toe een beetje.

Ik probeer natuurlijk zo goed mogelijk te presteren. Maar soms heb je wat tijd nodig. Dan ben je bezig om wat jonge paarden op te leiden naar een hoog niveau. Op dat moment zal je waarschijnlijk zakken op de ranking. Dan moet je keuzes maken. Dat is wat ik op het moment ook doe. Ik heb een aantal hele goede jongere paarden. Dan ga ik niet voor een vijfsterren wedstrijd, maar voor een tweesterren wedstrijd.

Sterren

De concoursen gaan van een tot vijf sterren. Dat gaat om het prijzengeld en de moeilijkheid. Als je een vijfsterren Grand Prix

hebt, dan is het niveau natuurlijk anders dan bij een tweesterren. De hindernissen zijn hoger, 1.60 m, en het is technisch moeilijker.

Toppers

Als een paard zes is, dan kun je best al veel zien van een paard, vind ik. Of ze dat laatste niveau zullen bereiken, dat is wel weer wat heel anders. Als ze acht of negen zijn dan wijst het zich of een paard misschien echt naar het topniveau kan of het uiteindelijk niet zal halen. Dat zal met dressuurpaarden niet anders zijn. Het gaat er daar ook om of ze de juiste instelling hebben en sterk genoeg zijn.

En – maar dat is denk ik overal zo – er zijn paarden die hebben meer tijd nodig en er zijn paarden waar het heel snel gaat. Sommige paarden moeten sterker worden. Die moet je meer tijd gunnen en geven, vind ik, om tot dat niveau te komen. Als ze vier zijn en we zien

Diederik en Alex kort na uitslag Zware Tour NK Dressuur 2016,
Diederik is Nederlands kampioen

geven begint er al niet aan, aan zo een. Want die heeft geen zin om elke dag met zijn mond in het zand te liggen. Dat is denk ik toch wel een beetje een ding.

Kijk, ik vind het helemaal niet erg, ik ben blij als die paarden een beetje heet zijn. Voor het zware werk is het alleen maar fijn. Maar voor een gemiddelde amateur of semiprof wordt het toch wel moeilijk om zo'n paard klaar te krijgen.

Degelijke paarden

Dat er niet veel toppers zijn, zit hem ook een beetje in de fokkerij. Niet iedere neuroot is een toppaard. Het probleem is ook dat iedereen denkt dat hij een topper gaat fokken, terwijl het eigenlijk niet zo is. De grote markt zijn paarden die mooi zijn, fijn te rijden, die goed kunnen stappen, draven en galopperen. Dat hoeven helemaal geen toppers te zijn, maar daar betalen mensen geld voor. En die paarden die heel goed Grand Prix lopen en nog een keer na te rijden zijn, daar betalen mensen ook geld voor. Maar alles wat daartussen hangt,

de paarden die net niet goed genoeg zijn, een beetje geflipt zijn, te heet zijn, te druk zijn, te moeilijk zijn, stopper zijn, staker zijn, dat werkt allemaal niet. Dus ik denk dat er wel een soort van degelijkheid in de fokkerij moet komen.

We kunnen gerust met Jazzen fokken, maar combineer dat dan met een Duitser of met Van Norel-bloed. Die Duitse paarden kunnen ook goed bewegen maar je hebt toch Donnerhal, Weltmeier, Rubenstein, Rohdiamant, Donnerschwee, Donnerslag, noem ze allemaal maar op. Je hebt dan toch een soort van basis,